

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 3 – Juni 2019

Thema: Aanvuren

5

Aanmoedigen en ondersteunen

4

Vlam in mij

10

Van gieten met water naar gieten met was

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Leesrooster.....	3
Heilig vuur	4
Aanmoedigen en ondersteunen	5
Oproep: Wie houdt van fotografieren?.....	6
Vlam in mij	7
Van het Verteluur.....	8
Delen, openstaan, contemplatie	9
Van gieten met water naar gieten met was	10
In memoriam	11
Uit de kerkenraad	11
Van de cantor	12
Werkgroep Eredienst	13
Diaconale Geluiden en collectes	14
Veerkrachttips	15
Adressen en colofon.....	15
Kerkdiensten	16
Geertekerk concertagenda	16
Autodienst	16
Agenda	16

Het Pinksterfeest

dat is de Geest;

dat is het vuur dat niet vergaat,

dat is het woord dat leven laat.

Dat is de adem die ons draagt

dat is de liefde die ons vraagt

om mens te zijn in weer en wind

en om te zoeken, wat verbindt.

Van de redactie

Voor velen is vandaag de dag Pinksteren in de christelijke traditie een merkwaardig feest geworden. Er zijn geen zichtbare gebruiken aan verbonden zoals met Kerst en Pasen. Toch zijn deze drie feesten onlosmakelijk met elkaar verbonden. Pinksteren is de 50e (pentekostè in het Grieks) dag na Pasen; zeven maal zeven plus één staat voor volheid. De Paastijd wordt afgesloten, met Pinksteren slaan we een nieuwe weg in, de weg van de mens om geest en hart te openen. In het bijbelverhaal wordt dat verbeeld met vurige tongen, die ons als het ware in vuur en vlam zetten, ons aanwakkeren. Nu zouden we zeggen “we gaan ervoor!” In alle talen wordt gesproken, zodat iedereen de boodschap van liefde kan verstaan en elkaar kan begrijpen. Plotseiling is er een bruisende windvlaag die de mensen als het ware in beweging zet, inspireert om te durven zeggen waarvoor je staat. Het anoniem gedicht – linksonder op deze pagina – vat het mooi samen.

Voor deze Geertebrief kozen we in het kader van de pinkstergedachte het thema Aanvuren. Florus Kruijne schetst met voorbeelden uit het dagelijks leven hoe we elkaar kunnen aanmoedigen en stimuleren om talenten naar boven te halen. Met Arie Noordermeer, Stef Knuvelder en Paul de Roy gingen we in gesprek over wat ‘aanvuren’ voor hen betekent, wat hen inspireert in wat zij denken, doen en zijn. Annechien van Heemstra maakt ons deelgenoot van flonkeringen in haar omgeving, van waakvlammen en van wensen.

Na Pinksteren gaan we op reis met de verhalen uit Handelingen met hoogte- en dieptepunten. Onze geest en ons hart worden uitgedaagd zich steeds verder te openen, zo wijd te worden dat het iedereen insluit. Ziedaar de reis, de weg van de mens.

Wij hopen dat Pinksteren ons allen bezielt en dat deze Geertebrief u inspireert.

* Op de cover: het ‘Pinksterraam’ in de Geertekerk.

Op reis na Pinksteren

We gaan op reis aan de hand van het boek Handelingen. “Na Pinksteren zullen we de gebeurtenissen uit het boek Handelingen volgen. Handelingen pakt de draad op, waar de evangelist Lucas eindigt en vertelt ons hoe het verder is gegaan, na de gebeurtenissen van Pasen. Hoe het verhaal van en over Jezus verspreid is: van Jeruzalem naar Samaria en Judea en van daaruit naar Antiochië en verder Klein-Azië en Zuid-Europa in, waar het uiteindelijk Rome bereikt. Van Jeruzalem naar Rome, dat is de reis die we zullen afleggen.” Aldus ds. Marthe de Vries in het Paasnummer van de Geertebrief.

9 juni, Pinksteren

Lezen: Handelingen 2: 1-13

Een moment dat diepe indruk maakte op de eerste christelijk joodse gemeenschap in Jeruzalem. Pinksteren gaf een krachtige impuls aan de Jezusbeweging en zette aan tot reizen en verspreiden van wat de hele wereld moest horen: het verhaal van Jezus' leven, woorden en daden, zijn sterven en opstanding. Wat daar gebeurde, manifestatie van de Heilige Geest, houdt ons nog

steeds bezig. Een raam in de Geertekerk vertelt ervan, zie cover.

16 juni, De eerste gemeente

Lezen: Handelingen 2: 43-47

Het leven van de eerste gemeente in een paar regels. Zó moet het zijn. Zó is het goed. Een bloeiende spirituele gemeenschap, geliefd in de samenleving, overtuigend en aanstekelijk. Een beschrijving die vele christelijke geloofsgemeenschappen

heeft geïnspireerd in de loop van 2000 jaar, tot op de dag van vandaag.

30 juni, Komen als geroepen

Lezen: Handelingen 8: 26-40

Door een ingeving gaat discipel Philippus op weg en ontmoet de minister van financiën van Ethiopië (een Falasha). Die is een oprechte zoeker. Philippus komt als geroepen om de man een zetje te geven in zijn geestelijke ontwikkeling. Komt u ook wel eens als geroepen?

14 juli, Door de crisis heen

Lezen: Handelingen 9: 1-22

Weer een aangrijpend moment onderweg. Saul komt in een visioen Jezus tegen. Van christenvervolger wordt hij Jezus' volgeling. Hij wordt bekleed met een nieuwe naam: Paulus. Niet zomaar. Hij gaat door een diepe crisis heen. Hij is een tijdlang 'nergens'. Een raam in de Geertekerk vertelt ervan.

4 augustus, Hulp uit onverwachte hoek

Lezen: Handelingen 5: 33-42

De Jezusbeweging wordt onbedoeld verder geholpen door de wijsheid en het Godsvertrouwen van Rabbi Gamaliël: geen geweld en onderdrukking gebruiken. Als die beweging uit God is kun je het toch niet tegenhouden, dan moet het zijn beslag krijgen. Wat deugt en wie deugt krijgt altijd hulp van onverwachte zijde. Hebt u wel eens het gevoel dat u geholpen wordt?

11 augustus, Geest en hart openen

Lezen: Handelingen 10: 34-48

Tweede Pinkstermoment. De Jezusbeweging gaat steeds over grenzen heen die wij mensen geneigd zijn te trekken, tot op de dag van vandaag: outsiders worden insiders en dat gaat maar door. Onze geest en ons hart wordt uitgedaagd zich steeds verder te openen, zo wijd te worden dat het iedereen insluit. Ziedaar de reis, de weg van de mens. En dat gaat niet vanzelf.

Heilig vuur

Wat of wie wekt het vuur in je, vuurt jou aan?

In het gedicht is het een Japanse vrouw (Toyo Shibata) die het achterste paard aanvuurt vanuit haar stoel voor de tv. Deze vrouw wist als geen ander dat je die aanmoediging nodig hebt om het vermogen en het talent in je tevoorschijn te halen. Zij wist ook van teruggezet worden, tegengehouden, gepest. En als laatbloeiër had ze de aanmoediging uit haar omgeving nodig om na haar 92e na een danscarrière het dichtten onder de knie te krijgen.

De ruiter kent het paard en weet wanneer het moet volgen en wanneer het moment daar is om te versnellen en voluit te gaan voor de eindstreep. Hij/zij weet wat het paard kan, wat erin zit.

Ook wij hebben die aanvuring nodig door iemand die ons kent en weet wat er in ons zit, die gelooft in ons, die het beste uit ons kan halen, de coach, de jockey, de supporter, de geliefde. Mensen die de vierdaagse hebben gelopen of de Elfstedentocht hebben gereden of een andere wed-

foto: freepik.com

strijd, weten wat die mensen langs de lijn met je kunnen doen. Hun aanvuring geeft je vleugels, doet je de vermoeidheid vergeten, tilt je op, geeft je net dat zetje om boven jezelf uit te stijgen.

Topsport

Paulus vergelijkt zichzelf in zijn brief aan de gemeente van Korinthe (I Korinthiërs 9: 24-27) met een atleet die weet waarvoor hij alles geeft. Die loopt niet zomaar in het wilde weg, maar gaat voor winst, heeft alleen maar die finish voor ogen. Paulus haalt alles uit de kast om het goede nieuws te verspreiden. Hij weet waarvoor hij het doet. Naast de supporters is ook de innerlijke motivatie en het weten waarvoor en waartoe, doorslaggevend.

Noch bij Paulus noch bij velen van ons gaat het om dat fysieke hardlopen, maar wel vaak - juist als je ouder wordt - om het bedrijven van topsport zowel in fysieke als mentale zin, waarbij je alle zeilen bij moet zetten om je zelfstandigheid te bewaren, de mantelzorg tot een goed einde te brengen, het hoofd boven water te houden, of die ziekte te hanteren.

Uitdager

Voor kinderen is vaak een van de ouders vooral de veilige haven en de andere de uitdager. Alleenstaande ouders moeten beide rollen combineren. Als kind heb je beide nodig, die geborgenheid en veilige hechting maar ook iemand die je aanvuurt om je grensjes te verleggen, in het spel, het stoeien, de krachtmeting, in het verkennen van nieuwe gebieden, de bergen op, het water in, de judomat of het toneel op enz. Ik heb het altijd heerlijk gevonden, die rol van uit-

dager naar mijn kinderen toe: ga maar, probeer het maar, je kan het, het zit in je!

Er is altijd meer aan ons (mijn stokpaardje) dan we weten of leven, een sluimerende potentie, ook in spirituele zin. Alsof we nog niet 'af' zijn als mens. Met Pinksteren vieren we het vertrouwen in de Heilige Geest die vaak op een verborgen en soms manifeste manier werkzaam is onder ons, die ons aanvuurt, uitnodigt en uitdaagt om onze grenzen te verleggen, onze geest en ons hart iets verder te openen dan we misschien van plan waren of dachten dat mogelijk was.

Ander

Er is een ander nodig die het heilige vuur in ons wakker maakt, hoe die ander zich ook voordoet. Soms komt het via een droom waarin iemand je aanmoedigt om een stap te zetten, iemand die je nieuwe ruimtes laat zien, kleurrijke personages. Soms is het een stem in jezelf die aan kracht gewonnen heeft en als de tijd rijp is kan zeggen 'en nu is het afgelopen en ga je het anders doen, nu hak je de knoop door'. Soms komt dit van Boven en vaak is het een ander mens die jou kent en ziet en zegt: ga maar, probeer het maar! De supporter langs de lijn van je speelveld. Je zult zelf alles moeten geven en inzetten. Maar net op het juiste moment, als de tijd rijp is, die stem van een ander die voor jou bestemd is, die in jou gelooft, die je net boven jezelf kan uit tillen, je de moed geven, het vuur doen ontvlammen.

Wie of wat vuurt jou aan? Wie moedig jij op jouw beurt aan?

Ik wens ons een vurig Pinksteren!

Paardenrennen

*Meer dan van de koploper
hou ik van het paard
dat achter alle andere rent
op het gepaste moment
de wind klieft
en verwoed
de achtervolging inzet
Vooruit
Zet hem op
roep ik naar tv*

*Ook wie als laatste start
kan nog eerste worden
Ja, ook jij kunt dat
als je maar wilt*

*Toyo Shibata
uit haar dichtbundel "Honderd jaar"*

Aanmoedigen en ondersteunen

Sinds een jaar is Arie Noordermeer voorzitter van onze kerkenraad. Hoog tijd om hem nader te leren kennen, in het kader van het thema aanvuren. Voorafgaand aan het interview heeft Arie het woord aanvuren nog even opgezocht. Volgens de dikke Van Dale is aanvuren “sterk aansporen tot iets goeds”. Arie kan zich wel vinden in het aanmoedigen.

Voorzitter (KR) en ambtelijk secretaris (OR)

Arie verbindt aanmoedigen met zijn vooruitgeschoven positie in zijn rol als voorzitter van de kerkenraad. Aanvuren heeft voor hem te maken met de keuzes die je maakt op zo'n positie. Ruimte maken voor beleid maar ook voor leuke dingen, of de druk verlichten voor mensen. Aanvuren door faciliteren dus.

Als kerkenraadslid is hij aanwezig bij de zgn. aannemingsavond voor nieuwe leden en vrienden van de RGU, op de vrijdagavond voor Pinksteren. Arie noemt dat een belangrijk moment van ontmoeting, hij wil enthousiasmeren, prikkelen tot dialoog, tot gemeenschap-zijn. “Laten we het goed hebben hier met elkaar”.

In zijn dagelijks werk is Arie ambtelijk secretaris van enkele ondernemingsraden. Dat betekent veel voorbereiden, aanleveren, ondersteunen en als de discussie begint, houdt zijn taak eigen-

lijk op. Hij heeft de rol van adjudant en is niet verantwoordelijk voor het eindresultaat. Dat laatste is hij wél als voorzitter van de kerkenraad. Dat gaat een stapje verder. In die rol moet hij ook presenteren, uitdragen en verantwoordelijkheid nemen voor het eindresultaat.

Hoe kwam hij in die ondernemingsraden terecht?

Direct na de middelbare school stapte Arie naar de HEMA om te vragen of ze werk voor hem hadden. De baas zei: “Je bent man, dus wat wil je, herenmode of doe-het-zelf?” Arie werd verkoper op de laatste afdeling en klom op tot leidinggevend verkoper. Was aanwezig bij een vakbondsoverleg en moest bij het financiële punt op de agenda als niet-lid de zaal verlaten. Tenzij hij zich meteen aanmeldde als lid van de OR, ze hadden nú een vacature. Arie hoefde niet lang te denken en stapte in de OR. Het werd een “waaninnig leerzame tijd.” Later volgde hij een opleiding HBO Communicatie waar hij onder andere veel leerde over groepswerking.

Wie vuurt jou aan?

“Eigenlijk dezelfde mensen waar ik mee werk en die ik aanvuur. Door terugkoppeling, kritiek of opmerkingen van hun kant, dat

enthousiasmeert mij dan weer. Ik word ook door het geloof aangevuurd". Arie is een bestuurder en doet veel vrijwilligerswerk waaronder het klokkenluidersgilde. "Maar", zegt hij, "werken in de Kerk is anders, daar komt een verticale dimensie bij. Alles wat je doet moet je goed doen maar het speelveld in de Kerk is anders door dat verticale. Je doet alles om van de aarde iets goeds te maken."

Naar de remonstranten

Hoe is hij bij de remonstranten geraakt? Hij is afkomstig uit een reformatorisch nest en gedoopt in de Christelijk Gereformeerde Gemeente, een heel klein kerkgenootschap dat uiteindelijk zó klein werd dat het niet meer kon voortbestaan. Toen zijn ouders overstapten naar de Gereformeerde Gemeente was Arie 8 à 9 jaar. Hij herinnert zich vooral dat veel niet mocht en het ergste daarvan was het niet mogen hebben van een tv. Om voetbal te kijken gingen Arie en z'n broer naar de elektronikawinkel. En op zondag mocht je op geen enkele manier geld uitgeven, wat de nodige beperkingen met zich meebracht. Op zondag moest hij twee, soms drie keer naar de kerk. "Ik heb er niks aan overgehouden hoor, behalve een degelijke opvoeding, verantwoordelijkheidsgevoel en veel Bijbelkennis. Hoewel ik er niet voor gekozen heb, kijk ik er niet met wrok op terug."

Toen Arie op zichzelf ging wonen, ging hij eerst nog wel naar de belijdeniscatechisatie in de Gereformeerde Gemeente. Maar na een half jaar stonden er plotseling twee mannen in zwart pak op de stoep. De boodschap was: "Je hebt een tv in huis, je gaat naar dansles en je hebt een kerstboom. Je moet wél kiezen, God of de wereld." Toen heeft hij zich uitgeschreven. Hij ontdekte dat "ge-

loof wat anders is dan aansluiten bij een kerkgenootschap". Hij zocht en vond een plek in de Hervormde Kerk (midden-orthodox). Veel later ging hij met zijn huidige partner naar de Tuindorpkerk (PKN). En een jaar of vijf, zes geleden is Arie ook daar weggegaan en sloot zich aan bij de remonstranten. Als klokkenluider (bij het gilde) kwam hij in de Geertekerk en bleef na afloop van het luiden soms hangen bij de kerkdienst. Het sprak hem aan. Zijn 'landing' in de Geertekerk viel ongeveer samen met zijn vertrek als ambtelijk secretaris van de USRK (Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken). In de Tuindorpkerk was Arie al een paar keer gevraagd voor de kerkenraad maar vanwege zijn rol in de USRK had hij daar steeds 'nee' op gezegd. Toen hij in de Geertekerk werd gevraagd om de kerkenraad te komen versterken, was het 'excuus' van het USRK-lidmaatschap dus weggefallen en Arie stemde toe. Bijna halsoverkop werd hij, sneller dan gedacht, voorzitter van de kerkenraad. "Ik heb niet goed geweten waar ik aan begon", zegt Arie. "Het is veel gevarieerder dan ik dacht, naast vergaderen mocht ik bijvoorbeeld ook het kiescollege leiden, bijzondere huisbezoeken doen, een nieuwe boekuitgave in ontvangst nemen, er bleken meer invalshoeken dan gedacht." Nu is hij al bijna een jaar voorzitter, met plezier. Arie vindt het leuke aan remonstrants zijn: "Het is lekker breed, iedereen kan 't op een eigen manier beleven."

Pinksteren

We keren terug naar het thema aanvuren en de link met Pinksteren. "Ik vind het wel een leuk feest, een soort 'verjaardag van de Kerk' bij het ontstaan van de eerste christengemeente. Ik laat me graag begeistere, aanvuren door de Geest van hierboven."

MAD

Oproep

Wie houdt van fotograferen?

Sinds enkele jaren verschijnt de Geertebrief in kleur. Dat geeft een heel ander beeld dan de oorspronkelijke zwart-wit druk. We horen dat dit gewaardeerd wordt en gaan er graag mee door.

We proberen de artikelen zoveel mogelijk te verluchten met passende en aansprekende foto's en ander beeldmateriaal. Aan geïnterviewden uit eigen kring vragen we of zij zelf een geschikte foto hebben die we kunnen plaatsen. Soms ook maken we zelf foto's ter plekke. En op internet is veel vrij te publiceren materiaal te vinden. Maar we zouden het leuk vinden als we nog wat meer eigenheid in de illustraties kunnen brengen. Daarom deze oproep: Wie heeft talent voor en aardigheid in fotograferen en wil

zo nu en doen op verzoek van de redactie bij een artikel voor een passend beeld zorgen?

Meer informatie bij Barbara Schouten,
E-mail: redactie@geertekerk.nl

Vlam in mij

Halverwege de woensdag open ik nietsvermoedend de deur van mijn studio. Er wordt 'intern geklopt', dus het zal wel gaan over een vuilniszak, sleutel of schoonmaakbeurt. Het voorgeschotelde beeld omkaderd door de deurpost werkt echter meteen op mijn lachspieren. Een tot op de draad doorweekte buurvrouw met plakkend haar, druppels op d'r gezicht, uitgelopen mascara en roetzwarte vingers, maar zo'n stralend hoofd! "Dit moet ik even met je delen!" Haar dag dus.

De eerste van een reeks 'vrije dagen voor zinnige dingen'. Was begonnen met een fietstocht naar de bloedbank. Mis geprikt, wel getapt, te veel voor nog een arm, te weinig voor 't doen van de tests – weggegooid. Op de weg terug een bui van het kaliber 'geen-redden-aan' en een van de tandwielen gelopen ketting.

Buurvrouw

Ik ben gezegend met een buurvrouw vol vuur. Ze weet best dat de dingen niet altijd makkelijk zijn, niet vanzelf hoeven gaan, vies tegen kunnen vallen zelfs, maar ze trekt er zo'n fijn hoofd bij! En dat werkt aanstekelijk. Een tijd lang was zij zelfs de enige die iets van dat vuur in mij kon aanwakkeren, mij kon laten voelen dat dat er nog was.

Herkenning

Lang niet bij iedereen is het vuur zo zichtbaar, lang niet voor iedereen van binnen voelbaar. Maar soms zie ik bij iemand iets flonkeren, herken ik in mijzelf zo'n latente aanwezigheid. Een vermoeden, sluimerend, stil hopen. Keer op keer de kop ingedrukt met een resoluut: kan niet zomaar/mag vast niet/zal wel niet/wie ben ik om..?! –De dingen van alledag draaien alweer door. Het moment waarin er iets gloorde, ging opnieuw voorbij. Voorbij ook aan de ander die het mogelijk niet eens zag oplichten. –

Beelden: Lisette van der Maten

*In jouw ogen herken ik iets.
iets kwetsbaars.
Vurigs.*

*Iets wat je
geloof kunt noemen,
geloof in dat het anders kan;
in jouw leven, in het onze.*

*Stel je voor...
dat je daar
werkelijk naar luistert?
Gevolg aan geeft?
Stel je voor!*

Hoe herkenbaar. Al is 'geloven in' in dezen misschien een te groot woord. Spreek daar te veel vertrouwen uit. Soms is het enkel een nog niet (kunnen) vergeten; ook net nog niet geloven dat het nooit anders zijn kan. Nu en dan is daarvan een flonkering zichtbaar. Bij vlagen onwillekeurig opvlammend, want nog niet geblust door de

deken van voorgespiegelde onmogelijkheden. Enkel klein gehouden. Waakvlam.

Flonkeren

Hoe dat aan te vuren, bij een ander, bij mezelf? Het vertrouwen te verdubbelen? Door het vuur te koesteren lijkt me. In kaart te brengen waar de wind meewaait. Links te laten liggen wat verstikt; een gebrek aan lucht, een teveel aan brandstof. Aanvuren luistert nauw, herinner ik mij van het bouwen van vuurtjes. Herinner ik mij ook van de vele medestanders met advies die aangrijpingspunten zagen toen ik nog geen koers gevonden had. Het sterker doen branden, vergt een zorgvuldige voorbereiding. Een stapel sprokkelhout bestaand uit variaties van voor het vuur aanvaardbare opbouw in dikte. In vochtgehakte. Boomkeuze; traag en snel brandend, met al dan niet knetterend, spetterend resultaat. Mooi vond ik dat, het voeren van vuur in behapbare stapjes.

Stel dat je die flonkering inderdaad zou uitvergrooten tot het likken naar een eerste

takje, een klein stapje, een minidaad van burgerlijke ongehoorzaamheid tegen overtuigingen in; een huppeltje op straat? Ik zou zeggen: DOEN, wat let je. In het ergste geval hebben voorbijgangers een verzetje. Of je schrijft 't enkel op. En weer. Morgen meer. Neem een omweg naar huis, wandel in de regen. Schrijf met uitwisbare stift of schrijf een anoniem kaartje, kalk met krijt op de stoep. Stel die vraag, Nee heb je. Of je formuleert het in de vorm van een wens... voor jezelf. Een eigen-wijsheid. Dat scheelt van de daken schreeuwen, je hoeft er niet meteen de boer mee op. Zelfs zonder dat je er enig gevolg aan geeft 'werkt' zo'n wens, is mijn ervaring.

Wensen

In mijn kast staat een boekje verzamelde wensen. Op de kaft een hamster met een muizentaartje met muizenkarsjes en drie muizenkaarsjes. 'One Hundred Birthday Wishes' luidt de titel. Totaal ongeschikt voor het beoogde doel mijn inziens. Maar ik ervaar dat boekje als een zeer geschik-

te uitnodiging tot wensend het leven tegemoet treden. Je hoeft 't gelukkig niet van een zonnige kant te bekijken, als een halfvol glas, waar je zelf de vlaggetjes hebt opgehangen; dergelijke aansporingen en omstandersplatitudes hebben weinig met aan-

vuren te maken. Staan zelfs synoniem voor een veel langere lijst duwtjes in de rug, zetjes in de goede richting waarmee het vuur van binnen echt niet sterker gaat branden. Nee, die drie kaarsjes dragen een schat aan 'wensen voor elke dag' in zich, waar je ècht iets aan hebt. Je wenst eenieder toch sokken die nooit nat worden, hoe hard het ook regent? Of boterhammen die steeds met de 'buttered side up' landen als ze van je bord glijden? Of twijfel en vertrouwen?

Ik kreeg het boekje jaren geleden van een dierbaar vriendinnetje. Lang voordat ik openlijk durfde uitkomen voor mijn wens m'n verjaardag niet te vieren. Het vriendinnetje wat me nu steevast, naar goed voorbeeld van Alice uit Wonderland een "Happy UnBirthday" stuurt op ongezette tijden. Wens ik iedereen toe! En het vermogen te luisteren naar het onuitgesprokene. En dat er altijd iets te wensen blijft. Misschien vandaag al?

Annechien van Heemstra

Van het Verteluur

Het Verteluur gaat op reis

De RGU heeft ook voor jonge kinderen wat te bieden. Een tot tweemaal per maand is er Verteluur voor kinderen van vijf tot en met twaalf jaar. In het Verteluur maken de kinderen kennis met bekende verhalen uit de bijbel.

De komende tijd staat het thema 'op reis' centraal. Met een koffer en noodzakelijke inhoud gaan we met de kinderen ook zelf op reis. We volgen de reis van Jozua en de 12 stammen van Israël naar het beloofde land en met Pinksteren volgen wij de met de Heilige Geest bevroegen leerlingen van Jezus. Daarna nog tripjes met Petrus en Paulus.

We luisteren natuurlijk niet alleen naar het verhaal. We werken ze ook uit. Op een grote landkaart zoeken we uit waar de reizen naar toe gingen. En hoe deed je dat vroeger? Wat en wie kwam je tegen en wat deed je als het tegen zat? De reizen zijn

reizen door de tijd en door de verbeelding.

Het Verteluur is laagdrempelig. Ook als je niet elke zondag komt, is het Verteluur leuk, leerzaam en gezellig.

De komende verteluren tot aan de zomervakantie zijn op:

9 juni Pinksteren, de leerlingen gaan op reis (Handelingen)

30 juni Reis van Petrus (Handelingen)

14 juli Reis van Paulus (Handelingen)

Neem voor meer informatie gerust contact op met de coördinator van het Verteluur, Mariken Hanke van Peursem, tel: 030-2446556 /0624433059 of e-mail mhankevp@gmail.com

Reispost

We zijn met het Verteluur op reis: we trekken samen met de leerlingen van Jezus de wereld in. Paulus schreef brieven

aan de mensen waar hij geweest was. Een paar van die brieven zijn bewaard en staan in de Bijbel.

In de komende weken gaan er ook veel Geertekerkers op reis. Wij zouden het heel erg leuk vinden, als wij iets van jullie reizen kunnen meemaken: stuur eens ouderwets een kaartje naar de Geertekerk (Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht)! Dank jullie wel alvast!

Leiding van het Verteluur

Delen, openstaan, contemplatie

In revalidatiekliniek De Hoogstraat zoek ik Paul de Roy op die daar – na een operatie – nu al zes weken verblijft. Hij heeft ons gesprek voorbereid door alvast wat boeken die hem aanvuren op zijn bed te leggen. Op een rijtje liggen De Kovel (blad van de Trappisten en Bededictijnen in Nederland en Vlaanderen), 'Overgave aan de goddelijke voorzienigheid', een boek uit 1740 van Jean-Pierre de Caussade en 'Kroniek van een handbewogen leven' van Frans Corstens.

Dankbare balling

"Het laatste nummer van De Kovel gaat over ballingen. Zo voelde ik mij in het ziekenhuis en nu hier in de revalidatie", vertelt Paul. "Maar ik probeer niet bezig te zijn met 'naar huis'. Ik wil in het 'nu' zijn: hier ben ik, dit is nu mijn huis. Natuurlijk is het slikken als ze je bij binnenkomst vertellen dat je voorlopig moet blijven en dat ze pas over 6 tot 8 weken verder gaan kijken. Mensen zitten hier vaak veel langer en zijn dan ook nog alleen. Ik krijg veel bezoek en met mij gaat het nu de goede kant op. Ik voel mij dan ook dankbaar."

Liefde

"Van De Caussade leer ik om steeds terug te gaan naar de kern. In het begin riep God Adam en Eva en daarna begonnen wij met wetten en regels. 'Ga maar terug,' zegt De Caussade, 'God is hier, God is liefde. Geef je daar maar aan over.' Dat vind ik prachtig. Gewoon je taak doen en dat is het. Ik woon, samen met mijn vrouw Claar, in de Nikola Kommunititeit. Dat is een grote oefenschool om dit in praktijk te brengen." Op zijn bed ligt ook nog een blaadje met een zin, zijn motto voor deze periode. "Toen ik naar het ziekenhuis moest, besloot ik om er een retraite van te maken met als motto 'Wat met liefde wordt omringd, schept vreugde in ieders hart'. Ik heb mij zo omringd gevoeld daar. In de kerkdienst in het ziekenhuis met Florus Kruijne, maar ook de rest van de tijd. Mensen

waren deskundig, attent, gericht op mijn en ons welzijn als patiënt. Ik heb het ervaren als liefde."

Beter worden

"De familie Corstens woonde vroeger bij ons in de straat. Een jaar lang zaten Frans en ik bij elkaar in de klas. Hij was zeer intelligent, maar ook een waaghals. Bij een van zijn ondernemingen viel hij uit de dakgoot en liep een dwarslaesie op, waardoor hij verder 'handbewogen' door het leven ging en gaat. Hij wilde medicijnen studeren, maar dat werd afgeraden, want ja, iemand met een handicap... Maar, mede dankzij zijn moeder, kon hij doorzetten en werd hoogleraar nucleaire geneeskunde. Mijn 'handbewogen leven' in de revalidatie hier is tijdelijk. Als ik zie wat mensen te overwinnen hebben dan vuurt mij dat enorm aan om alles te doen om beter te worden."

Lichaam en geest

"Er is veel voorhanden om je te helpen. Ik gebruik bijvoorbeeld het Jezusgebed: 'Heer Jezus Christus, zoon van God, ontferm u over mij.' Dat zijn woorden die de blinde Bartimeüs riep tegen Jezus (zie Marcus 10: 46-52). Sinds de vierde eeuw gebruiken christenen de naam van Jezus en de herhaling van zijn naam in een korte tekst als een mantra om tot rust te komen. Ik betrek mijn adem erbij, zodat lichaam en geest elkaar ondersteunen. Voor mij werkt dat goed bijvoorbeeld als ik 's nachts niet kan slapen en er van alles door mijn hoofd spookt. Clear heeft altijd veel gedaan met meditatie. Dat is ook een fijne vorm die lichaam en geest verbindt. Ook zingen is zo'n helpende activiteit. Een van de oprichters van de Nikola Kommunititeit, Edwin van Kol, heeft veel liederen geschreven die mij zeer aanspreken. Zingend laat ik mij weer thuisbrengen en aanvuren."

Leven in gemeenschap

"Clear en ik zijn, ieder vanuit een eigen roeping, begonnen aan het avontuur met de Kommunititeit vanaf 1970. Ik ervaar het nog steeds als een grote rijkdom dat wij dit samen doen. Ik kom uit een katholiek, Clear uit een vrijzinnig protestants gezin. Toen wij elkaar beter leerden kennen, dachten wij na over een gemeenschappelijk ideaal. Hoe willen we in het leven staan? We formuleerden drie dingen: delen, openstaan naar anderen en ruimte voor contemplatie. Ons ideaal bracht ons in de Kommunititeit. Ik heb het leven in de gemeenschap nodig. Het houdt mij bij de les. Zonder de gemeenschap zou ik verwateren. Dan zou ik meegaan met wat zich aandient en geen tegengeluid meer horen in mezelf. De gemeenschap zorgt dat ik mij steeds opnieuw afvraag: waar gaat het echt om? Als ik mij dat herinner, kan ik zelf anderen aanvuren om die vraag ook steeds weer te stellen in hun leven."

Van gieten met water naar gieten met was

Met Pinksteren branden ze weer, de kroonluchters van de Geertekerk. Dan klimt Stef Knувelder ruim voor de kerkdienst op een hoge trap en ontsteekt alle kaarsen. Hij was het die de Geertekerk heeft aangevuurd om de kaarsenkronen weer te gaan gebruiken.

Kaarsen moeten branden

Jarenlang werden die kroonluchters niet of nauwelijks gebruikt. Toen Stef lid werd viel hem dat meteen op. Als kaarsenliefhebber kon hij dat niet aanzien en hij zette zich ervoor in dat er weer geregeld kaarsen zouden branden in alle kroonluchters. Er kwam een hoge trap en Stef werd de vaste kaarsenopsteker van de Geertekerk.

Water

Al jong begon zijn liefde voor kaarsen. Hij herinnert zich de kaarsen die in de oorlog als lichtbron werden gebruikt. Hij vond dat als kind geweldig. En na de oorlog was er de kerstboom met kaarsjes. Op school bij de fraters maakte hij kennis met waxinelichtjes. In de pauze wilde hij een keer hel-

pen om de bijna opgebrande lichtjes bij te vullen. Hij dacht dat een beetje water uit de plantengieter wel zou werken. Sindsdien heeft hij veel bijgeleerd.

Leren gieten

Kaarsen werden zijn hobby. Hij leerde zichzelf kaarsen gieten. Dat ging in het begin wel eens mis. De vlam in de pan, bekertjes die wegsmelten (omdat ze niet tegen het hete kaarsvet bestand zijn) en kaarsvet in de afvoer (die dan onmiddellijk verstopt raakt). Maar hij heeft zijn methode vervolmaakt, gebruikt hittebestendige bekertjes uit het oude Tivoli en zet een stop op de afvoer tijdens het hele gietproces. Hij gebruikt voor zijn kaarsen de stompjes kaars die hij ophaalt in de kathedraal en in de Domkerk en die mensen hem komen brengen. Als hij niet thuis is, hangt er een plastic zak aan de voordeur waar je ze in kunt doen. Dankzij de particuliere bijdragen kan hij ook gekleurde kaarsen maken! Kaarsenlont koopt hij bij de abdij van Egmond waar ze een professionele gieterij hebben. De kaarsen die hij thuis in de keuken maakt, verkoopt hij voor het goede doel. Dat is al jarenlang de stichting Exodus, die mensen hulp biedt tijdens en na detentie. In de adventsperiode verkoopt hij zelf zijn kaarsen in de Geertekerk, maar ook in de Janskerk en de Johanneskerk worden ze verkocht. De rest van het jaar zijn ze bij hem aan huis te koop.

Huis vol kaars

Wie bij hem binnenloopt, kan het niet ontgaan: overal kaarsenstompjes. Van sommige is het folie al afgehaald, bij andere moet dat nog gebeuren. Bij mooi weer kun je Stef geregeld buiten voor de deur aantreffen met een emmer stompjes, een schaar en een scherp mes om het zwartgeblakerde deel af te knippen en het folie van de stompjes te snijden.

In de zitkamer branden altijd kaarsen. Er staan oude Paaskaarsen die hij heeft gekregen, maar ook kaarsen uit de kroonluchters van de Geertekerk. De stompjes die

daaruit komen zijn nog best lang en zijn prima te gebruiken in zijn eigen kandelaars, die overal hangen en staan. Daarnaast heeft Stef een verzameling oude kerkklokken, sommige uit Utrechtse kerken. Hij is namelijk ook jarenlang klokkenluider geweest en is nog steeds lid van het gilde. In de keuken staat, naast de eettafel, een bijna manshoog Heilig Hartbeeld afkomstig uit de kathedrale kerk. Voor zijn, van huis uit hervormde, partner was dat beeld wel even slikken, maar het mocht blijven.

Enthousiasme

Is er ook al iemand die hij als zijn opvolger ziet? "Ik heb wel iemand uit de Janskerk enthousiast gemaakt. Die giet nu ook zelf. Als

ik het niet meer zou kunnen doen, weet ik niet of er iemand het verwerken van al die kaarsenstompjes gaat voortzetten. Dat zou natuurlijk wel heel leuk zijn. Maar voorlopig kan ik het nog zelf doen en is het een geweldige hobby."

In memoriam

Iris Kooij

Op 7 april jl. overleed Iris Renée Kooij – van den Bergh. Op 15 april vond de uitvaartplechtigheid plaats in Den en Rust te Bilthoven. Als lid van onze gemeente was Iris vaak te vinden op de wijkavonden of de zomeravonden in Tuindorp. Zij bakte graag koekjes en cakes. Dat was haar bijdrage aan de avond en ze waren heerlijk. Zij was niet zo'n prater, maar meer een doener. Nuchter en trouw. Haar verleden als Marva en - pas veel later - haar afkomst uit een militair gezin kwamen ter sprake. Toen ik haar ook tegenkwam in het Diaconessenhuis als vrijwilligster, kregen we op een natuurlijke manier meer contact. Ik zag haar bijna wekelijks. Ze genoot van het vrijwilligerswerk, de gezelligheid, het combineren van het nuttige met het aangename en was meestal in een opgewekte stemming. Zonig was ze en maakte altijd grapjes. Ook hier kwam zij als doener uit de verf. Maar zij droeg ook bij aan een goede sfeer onder de vrijwilligers.

Toen kwamen er ineens donkere wolken opzetten rondom haar gezondheid. Ze droeg haar ziekte moedig en nuchter. Haar gezin en haar kleinkinderen waren de lichtpunten in haar leven en zeker in die moeilijke periode. Ze genoot van hun aanwezigheid. Ze was een echte moederfiguur en oma.

Na een periode van herstel en enige stabiliteit kreeg de ziekte toch weer de over-

hand. In vrede is zij gestorven, nuchter en met grapjes tot het laatst. Dat Iris mag rusten in de vrede van God die ons verstand te boven gaat.

FK

Trijntje (Tiny) Schippers – Zijlstra

Tiny Schippers is geboren en getogen in Leeuwarden. Het drukke leven van een slagersgezin vroeg al snel een grote zelfredzaamheid van Tiny. Voor haar geen probleem want ze was zeer kordaat en praktisch. Als tiener raakte ze betrokken bij de VCJC, de vrijzinnig christelijke jeugdcentrale, en genoot volop van de kampen die zij organiseerden. Daar leerde ze haar man Jaap kennen. Op 2 mei 1949 trouwden ze. Toen de kinderen naar school gingen woonden zij in Hilversum waar zij betrokken waren bij de Remonstrantse Ge-

meente in de Kapel. Jan van Goudoever was daar toen predikant en voor Jaap en Tiny een zeer inspirerende persoon. Toen zij in 1970 in Zeist kwamen wonen, sloten zij zich aan bij de Geertekerk, maar werden nooit meer zo actief als destijds in Hilversum.

De laatste jaren van hun werkende leven en hun pensioen stond in het teken van de caravan dan wel camper. Ze trokken er samen op uit: Tiny achter het stuur, Jaap met de kaart. Helaas ging Jaap dementeren en toen waren deze tochten niet meer mogelijk.

Tiny Schippers was een sterke, stoere vrouw met een zeer creatieve kant: ze kon prachtig schilderen en beeldhouwen. Vlak voor de fatale beroerte was ze nog aan het schilderen, 93 jaar oud. Dit laatste schilderij sierde haar rouwkaart.

MdV

Uit de kerkenraad...

@ De kerkenraad heeft besloten mee te doen met de Kerkennacht op 22 juni a.s. Het programma wordt later bekendgemaakt.

@ De kerkenraad is blij dat Jurjen Helmus wil toetreden tot de Financiële Adviescommissie.

@ De kerkenraad heeft besloten dat minderjarige kinderen van leden en vrienden alleen in de ledenadministratie worden opgenomen als de ouders daarmee instemmen. Wanneer een kind de leeftijd van 18 bereikt, wordt gevraagd of zij of hij zelf-

standig in de ledenadministratie wil worden opgenomen of niet.

@ De kerkenraad heeft besloten op 8 juni a.s. een breed overleg te houden over (het opstellen van) het nieuwe beleidsplan 2020-2024; daarvoor zullen alle leden van de werkgroepen worden uitgenodigd.

@ De kerkenraad ziet uit naar het nieuwe programmaboekje dat naar verwachting binnen enkele weken gereed zal zijn. Ook is er een nieuwe Geertegids in de maak waarin de organisatie van de RGU wordt uiteengezet, zij het zonder ledenlijst.

@ De kerkenraad heeft besloten een adviescommissie / klankbordgroep in te stellen voor kerkmeester Jeanne van Bree, waarmee zij kan afstemmen en overleggen en die haar van advies kan dienen.

@ In de najaars ALV, de Algemene Vergadering van Leden en Vrienden, die op 23 november a.s. wordt gehouden, treden de secretaris Hans Kapteijn en de vertegenwoordiger van de Stuurgroep Jeugd en Jongerenwerk Nel Moen af. De kerkenraad is op zoek naar opvolgers voor hen.

Hans Kapteijn, secretaris kerkenraad

Feestelijke afsluiting van een mooi jubileumseizoen

Pinksteren is traditiegetrouw voor de cantorij de laatste dienst van het schooljaar. Het belooft een feestelijke afsluiting te worden van een mooi jubileumseizoen. Ook het Kamerkoor zingt nog een keer in de dienst. En er is nog een hoogtepunt te melden: de prijsuitreiking van 'het vrije lied'.

9 juni: Pinksteren

In de Pinksterdienst zingt de cantorij 'My eyes for beauty pine', een gedicht van Robert Seymour Bridges (1844 - 1930), op muziek gezet door de Britse organist en componist Herbert Howells (1892 - 1983). De tekst luidt:

*My eyes for beauty pine,
My soul for Goddes grace:
No other care nor hope is mine
To heaven I turn my face.*

*One splendour thence is shed
From all the stars above:
'Tis named when God's name is said,
'Tis Love, 'tis heavenly Love.*

*And every gentle heart,
That burns with true desire,
Is lit from eyes that mirror part
Of that celestial fire.*

Je kunt het zo lezen: de ogen van de dichter smachten naar schoonheid, naar Gods genade, hij geeft om niets anders en hoopt op niets anders. Hij wendt zijn blik omhoog en ziet de pracht en luister van de sterren, het krijgt een naam als Gods naam wordt gezegd: liefde, hemelse liefde. En elk hart dat brandt van verlangen licht op, door ogen die een deel van dat hemelse vuur weerspiegelen.

Herbert Howells' muziek is van een eenvoudige schoonheid: hij laat het koor het grootste deel van het lied eenstemmig zin-

gen, behalve bij de regel "Tis Love, 'tis heavenly Love". Zo komt er een heel bijzondere nadruk te liggen op wat hij ongetwijfeld de kern van het gedicht vindt.

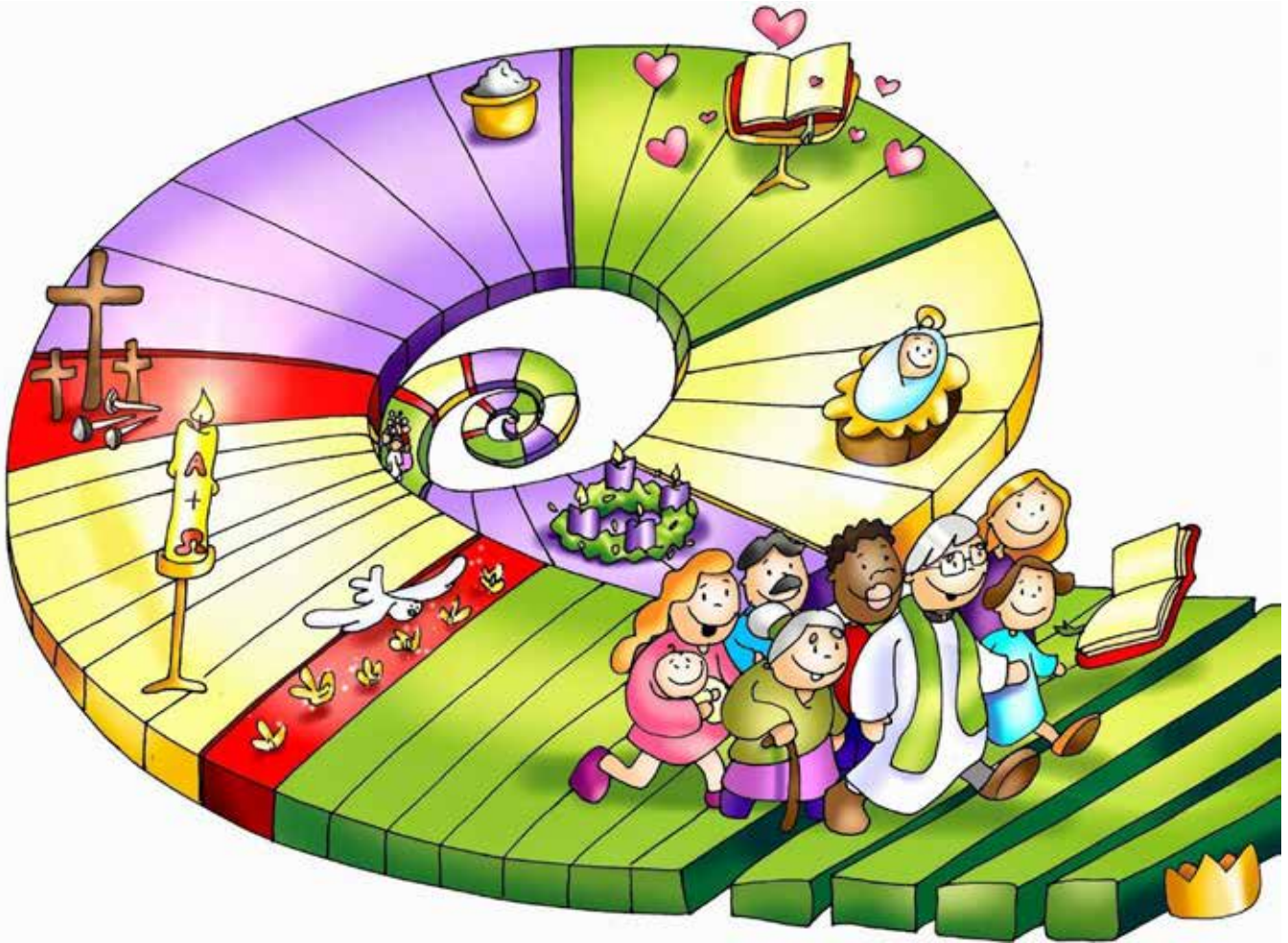
Zaterdag 22 juni: Het vrije lied

Op 22 juni, voorafgaand aan de kerkenacht, is om 16.00 uur in de Geertekerk de feestelijke prijsuitreiking van 'Het vrije lied', de landelijke dichtwedstrijd van de remonstranten. Het wordt een middag met muziek en poëzie, met naast de uitreiking van de juryprijs ook nog eens een verkiezing van de publieksprijs. We hopen op veel publiek. Mogelijk kan de toegang gratis zijn; dat kan zeker als ieder het lied-/dichtbundeltje koopt voor € 12. Zo maken we dit concert mogelijk, maar hopelijk ook een volgende editie van de wedstrijd.

Zondag 23 juni: Kamerkoor

In de dienst van 23 juni zingt het Kamerkoor van de Geertekerk, onder andere "Gracious Spirit, Holy Ghost", een tekst van Christopher Wordsworth met muziek van Sebastian Forbes. Kerkelijk zijn we nog volop in de pinkstertijd en daar sluit dit lied mooi bij aan. Het plaatst de bekende passage uit I Korintiërs 13 over de liefde in het licht van Pinksteren: Gracious Spirit, Holy Ghost, taught by thee, we covet most of thy gifts at Pentecost, holy, heavenly love... Sebastian Forbes gebruikt een wat modern aandoend idioom met jazz-ervante akkoorden, evenwel duidelijk geworteld in de Engelse kerkmuziektraditie. Een verrassend koorstuk, waarmee het seizoen tot een mooi besluit komt.

Maarten van der Bijl

De werkgroep Eredienst bestaat uit vier gemeenteleden, Margreet den Hartog, Lammy Smit, Gerdienke Ubels en Wendela Schenk. Vanuit de predikanten neemt Florus Kruijne deel. De werkgroep ondersteunt en geeft feedback aan het predikantenconvent en de cantor/organist (PCO) over de opzet, inhoud en uitvoering van kerkdiensten en bijzondere vieringen.

De werkgroep heeft een klankbord-, advies- en uitvoerende functie. Zij erkent de speelruimte, initiatieven en experimenteeruimte van het PCO binnen de grenzen van respectvol omgaan met afspraken en met een heldere communicatie. Door een aantal gemeenteleden wordt de werkgroep ondersteund met de praktische uitvoering van zaken als liturgie opmaken, vermenigvuldigen en vouwen, gastpredikanten regelen en informeren, bloemen verzorgen etc.

Liturgie

Vorig jaar hebben we als werkgroep de dienst-zonder-predikant voorbereid en uitgevoerd. Dat heeft er onder meer toe geleid dat we ons bewuster zijn geworden van het belang van liturgie en hoe te kijken naar en bezig te zijn met de vorm en inhoud van een dienst. We zoeken nu nog naar een passender naam voor deze diensten zonder predikant die elk jaar door een andere groep worden vormgegeven.

Dit jaar zijn we begonnen met het onderzoek nemen van de opzet van de liturgieën die nu gehanteerd worden. Als eerste hebben we samen met de predikanten en de cantor/organist de liturgie van de dienst van Woord en Tafel bekeken. We hebben onderzocht en besproken wat een dienst met avondmaal voor onszelf betekent en hoe we die beleven. Vervolgens zijn er wat ideeën de revue gepasseerd om het anders te kunnen doen. Ook willen we graag weten hoe gemeenteleden een dienst met avondmaal ervaren en waarom ze juist wel

of niet naar een dienst met avondmaal komen. Wat spreekt aan, wat raakt of juist niet? Ook de 'gewone' liturgie gaan we bekijken en onderzoeken welke mogelijkheden en behoeftes er zijn voor andere vormen van samenkomen en vieren.

Verder wordt er samen met de kerkmeester en het PCO gekeken naar nieuw liturgisch meubilair oftewel een lessenaar en podium passend bij de tafel en kansel en de rest van de inrichting van de kerk. Als het goed is heeft het 'nachttafeltje', zoals een van de predikanten het tafeltje naast de lessenaar noemt, zijn langste tijd gehad.

Graag horen we een reactie van u, bijvoorbeeld op hoe u de diensten met avondmaal ervaart. Ook zijn we benieuwd naar wensen en/of ideeën voor de 'gewone' liturgie. En we zoeken nog een paar nieuwe leden voor de werkgroep.

*Wendela Schenk,
namens de werkgroep Eredienst*

Diaconale Geluiden en collectes

Collectes in de afgelopen tijd

April

U had nog de vermelding te goed van de collecte opbrengst voor stichting COME (Communication Middle East) op 7 april: dit was € 320,-. Hiermee ondersteunen we jonge Palestijnse en Joods-Israëlische mensen (www.stichting-come.nl).

Met Pasen (21 april) bracht de inmiddels traditionele 'Voedselbank Eiercollecte' bijna € 656,- op. Zo'n 540 gezinnen konden een doos eieren in hun voedselpakket ontvangen. Veel dank!

Mei

Het UAF (Universitair Asiel Fonds) begeleidt inmiddels ook vluchtelingenstudenten op MBO- en HBO-niveau. Op 5 mei bracht de collecte € 330,- op (www.UAF.nl).

Komende collectes

Meriem Foundation (19 mei)

De dienst van 19 mei stond in het teken van het gezamenlijk project van de RGU met de Omar al Farouq moskee: de bestrijding van de obstetrische fistel bij jonge vrouwen in Benin. Het project helpt de vrouwen met een relatief eenvoudige operatie waardoor ze hun leven terugkrijgen. Ze krijgen ook een functie als ambassadeur van het project aangeboden. Dankzij de Meriem Foundation en met de financiële hulp van de Wilde Ganzen, die het door ons gegenereerde geld verdubbelt, hebben we dit gezamenlijke project kunnen starten. Hopelijk sluiten nog meer Utrechtse kerken zich aan. Het streven is geduren-

de drie jaar jaarlijks 40 operaties (kosten: € 500,-/operatie) mogelijk te maken. Meer info: www.meriemfoundation.nl.

Madilo (2 juni)

Stichting Madilo (www.madilo.org) verleent steun aan het dorpje Ankify in Noordwest-Madagaskar, en met resultaat: inmiddels is veel vooruitgang geboekt in de leefomstandigheden op het gebied van hygiëne, watervoorziening, medische en tandheelkundige zorg en de scholen. Bijdragen komen van de overheid van Madagaskar, van het medisch centrum St. Damien en van partijen uit Zwitserland en Italië.

Nu is de basisschool aan uitbreiding toe vanwege een toename van het aantal leerlingen. Ook groeit het aantal middelbare scholieren. Voor de bekostiging van hun opleiding kunt u met € 120,- per jaar een van deze jongeren financieel adopteren. Voelt u ervoor om zo'n verbinding aan te gaan? Mailt u dan naar diaconie@geertekerk.nl. Wel is gewenst dat u in staat bent in het Frans te communiceren met uw 'peetekind'!

Taal doet meer (9 juni, Pinksteren)

'Taal doet meer' zorgt er met zo'n 900 vrijwilligers per jaar voor dat anderstalige Utrechters – jong en oud – kunnen meedoen aan de samenleving. Het leren van Nederlands is daarbij de rode draad. Een greep uit hun aanbod: de Voorlees-Express, taalmentoren voor kinderen, het

project school's cool, hulp bij huiswerk, een begeleidingstraject voor jongeren, hulp voor ouders, taallessen, computerlessen, hulp bij het vinden van werk. Zie voor meer info: www.taaldoetmeer.nl.

Heropening Villa Vrede op 6 april

Villa Vrede (www.villavrede.nl), de Utrechtse huiskamer voor mensen zonder papieren, combineerde op 6 april jl. een feestelijke heropening met de eerste lustrumviering. Na een verbouwing en een interne verhuizing vond Villa Vrede opnieuw een plek binnen het voormalige Marcuscentrum, dat nu is omgedoopt tot Motion Centrum. Villa Vrede staat voor grenzeloze gastvrijheid. Tijdens deze viering met muziek, dans en een hapje en een drankje is daaraan gestalte gegeven voor alle gasten. Misschien had u er via de RGU-site over gelezen en was u er zelf bij!

Vrijwilligers gevraagd bij Hospice Utrecht

Op de Kanaalstraat in Utrecht bevindt zich Stichting Hospice Utrecht. Ons bereikte het bericht, dat daar een grote vraag naar vrijwilligers is. Mocht u geïnteresseerd zijn en tijd beschikbaar hebben, dan kunt u contact opnemen via info@hospiceutrecht.nl of telefoonnummer 030 2916040.

Spotlichtproject: Peace Brigades International

In deze rubriek lichten we projecten toe die jaarlijks vanuit de reserves van de diaconie (dus niet vanuit een geormerkte

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030-2340198

Predikanten

Ds. F. Kruyne
Arie van den Heuvelstraat 29,
3981 CT Bunnik
E: fkruyne@planet.nl
T: 030-2368873
tel. spreekuur: wo. do. vr. 18.00 – 19.00 u.

Mw. Ds. A.L. Wieringa
Distelvlinderberm 56, 3994 WT Houten
E: alwieringa@icloud.com
T: 030-2882908
tel. spreekuur: di. wo. do. 17.00 – 18.00 u.

Mw. Ds. M.F. de Vries
Twijnderslaan 36, 2012 BJ Haarlem
E: marthedevries@dds.nl
T: 06-22325913 (voor contact graag de
voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@
geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06-40845708
Piet van Leeuwen T: 06-10126466

Diaconale Commissie

Mw. I. Rombach
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL87 INGB 0000 1198 01
t.n.v. Penningmeester Diaconale
Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Marie Anne Dekker, Ineke Ludikhuizen,
Kjeld Rinsma, Barbara Schouten,
Marianne Speckmann. Eindredactie:
Trudy Schreuder Goedheijt.
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Pixels and Pencils, Houten

De volgende Geertebrief verschijnt eind
augustus 2019. Kopij inleveren uiterlijk
op **maandag 12 augustus** vóór 12.00
uur.

collecte) een bedrag ontvangen. Een van
die projecten is Peace Brigades Internatio-
nal (PBI), een organisatie die dit jaar van de
RGU € 1000,- ontvangt. Waarom? De aan-

pak van PBI ter bescherming van verdedi-
gers van mensenrechten sluit naadloos aan
bij de vijf artikelen van de remonstranten:
vrijheid, verdraagzaamheid, verantwoorde-
lijkheid, vrede en vriendschap.

PBI werkt in landen waar personen en ge-
meenschappen het slachtoffer zijn van een
gewapend conflict, intimidatie of onder-
drukking. De organisatie werkt op basis
van geweldloosheid en onpartijdigheid en
heeft als uitgangspunt dat duurzame con-
flictransformatie alleen mogelijk is als de-
ze gebaseerd is op de overtuiging van de
bevolking zelf.

PBI zendt getrainde vrijwilligers uit naar

de projectlanden. Daar bieden ze bescher-
mende begeleiding aan mensenrechtenver-
dedigers, puur door hun herkenbare aan-
wezigheid. Daarnaast onderhoudt PBI een
uitgebreid internationaal netwerk. Deze
gecombineerde aanpak stelt de mensen om
wie het gaat in staat om op een relatief veil-
ge manier hun werk te doen.

Wilt u uit de eerste hand horen wat de or-
ganisatie doet en mogelijk maakt, volg dan
de site www.peacebrigades.nl of abonneer
u op de digitale nieuwsbrief. Regelmatig or-
ganiseert PBI een bijeenkomst waarbij een
van de mensen, die bescherming van PBI
geniet in zijn/haar thuisland, spreker is.

Tot slot

Wilt u een bepaald diaconaal doel steunen,
terwijl u niet in de zondagsdienst aanwezig
kunt zijn, dan kunt u ook geld overmaken
naar het rekeningnummer van de Diaconale
Commissie van de RGU: NL 87 INGB
0000 1198 01. Vermeldt u er dan wel bij
voor welk specifiek doel u het overmaakt?

We hopen dat Pinksteren u en ons zal in-
spireren.

*Namens de Diaconale Commissie,
Marijke Kools*

Veerkrachttips

Vergeven

Wie anderen niet vergeeft, blijft hangen
in wrok. Programma's als Het familiedi-
ner geven een inkijkje in het leven van
mensen die er moeite mee hebben. Ver-
geven doe je voor jezelf, zodat je vanuit
boosheid en verdriet weer terug kunt
veren naar een gelukkiger leven. Maar
wie weet, maak je er anderen ook blij
mee.

Stoom afblazen

Als er veel is dat langere tijd op je drukt
dan is het fijn om stoom af te blazen.

Daarom is het belangrijk om manieren
te vinden die bij jou de druk verminderen.
Een avond (of nacht) dansen, een
etentje met vrienden, een lange wandel-
ing? Het maakt niet uit wat het is, als je
maar weet dat het werkt. Gun jezelf dat
stoom afblazen, want je kunt niet altijd
gespannen leven.

IL

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23

Aanvang: 10.30 uur, tenzij anders vermeld
02 juni ds. Marthe de Vries

09 juni Pinksteren, ds. Florus Kruyne en ds.
Alleke Wieringa, Verteluur en crèche,
we verwelkomen al onze nieuwe leden en vrienden

16 juni ds. Marthe de Vries, dienst van
Woord en Tafel

23 juni ds. Peter Nissen, met het Kamer-
koor van de Geertekerk

30 juni ds. Alleke Wieringa, Verteluur

07 juli ds. Heine Siebrand

14 juli ds. Alleke Wieringa, Verteluur en
crèche, en de oudste kinderen nemen
afscheid van het Verteluur.

21 juli zomerdienst Do-Re bij de Doops-
gezinde Gemeente Utrecht
N.B. Aanv. 10.00 uur in de Doops-
gezinde Kerk, Oude Gracht 270

28 juli zomerdienst Do-Re, bij de
Doopsgezinde Gemeente Utrecht
N.B. Aanv. 10.00 uur in de Doops-
gezinde Kerk, Oude Gracht 270

4 aug zomerdienst Do-Re bij RGU, ds.
Marthe de Vries

11 aug zomerdienst Do-Re bij RGU, ds.
Marthe de Vries

18 aug ds. Arend van Baarsen

25 aug ds. Foeke Knoppers

01 sep ds. Alleke Wieringa

08 sep startzondag, ds. Marthe de Vries,
met 'Cantorij in één dag!' en
Verteluur en crèche

15 sep ds. Florus Kruyne

22 sep dienst van Woord en Tafel, ds.
Alleke Wieringa

Remonstrantse Werkgroep West-Betuwe

RK Sint Suitbertuskerk, Stationsweg 9,
Geldermalsen.

Aanvang 09.30 uur, tenzij anders vermeld
09 juni ds. Alexander Overdiep

In juli en augustus zijn er geen
kerkdiensten

8 sep startzondag, ds. Alleke Wieringa

Geertekerk concertagenda juni – augustus

Zondag 2 juni – 19.30 uur

Bachcantatedienst

J.S. Bach, cantate 'Sie werden euch in den
Bann tun' (BWV 44)

Info: www.bachcantates-utrecht.nl

nieuwe seizoen: eerste Bachcantatedienst
weer op 8 september

Vrijdag 14 juni – 20.15 uur

Sweelinck orkest én Nieuw Amsterdams
Klarinet Kwartet spelen Rios (rivieren) van
Guillermo Lago

Beleving in beeld en geluid

Info: www.sweelinckorkest.nl

Zondag 16 juni – 15.30 uur

Vioolconcert van H. Vieuxtemps, solist
Niek Baar

Info: www.vu-kamerorkest.nl

Woensdag 19 juni – 20.15 uur

Crea-orkest speelt R. Wagner (Saul en
David), L. von Beethoven, R. Strauss

Info: www.creaorkest.org

Zondag 23 juni – 16.00 uur

Het Klassiek Collectief en MUSA verzor-
gen een programma met Franse muziek,
o.a. M. Ravel, F. Poulenc en C. Debussy

Info: www.hetklassiekcollectief.nl

Zaterdag 29 juni – 20.15 uur

Het Orkest Amsterdam: W.A. Mozart,
concert voor fluit en harp, solisten Laura
van Dijk fluit, Marjolein Damen harp

Info: www.hetorkest.nl

Zaterdag 6 juli

Nederlands Strijkersgilde speelt een pro-
gramma van Nederlandse componisten,
o.a. altvioolconcert van H. Badings, soliste
Elisa Karen Tavenier

Info: <https://nederlandsstrijkersgilde.nl>

Festival Oude Muziek

Van 25 augustus tot en met 1 september
weer te gast in de Geertekerk.

Alle muziek staat in het thema van 'Na-
pels, een paradijs bewoond door duivels?'
De concerten in de Geertekerk zijn steeds
van 17.00-18.00 uur, op 25, 27, 28, 29, 31
augustus en 1 september

Info: www.oudemuziek.nl

Agenda

Juni

maandag 10 juni – Gespreksgroep Gren-
zeloos, 20:00 - 22:00 uur, bij een deelne-
mer thuis inlichtingen bij Ineke Ludikhuizen,
E: ludikhuizen@gmail.com

maandag 17 juni – Leeskring 'Mak',
14:00 - 16:00 uur, bij een deelnemer thuis
inlichtingen bij Ellen Edelman, E: edelman.deheer@planet.nl / T: 030 696 24 48

Juli

5-7 juli – Geertekampeert, kampeerweek-
end o.l.v. Alleke Wieringa

Autodienst

Wanneer u op zondag wilt worden
opgehaald om naar de kerk te gaan kunt
u contact opnemen met het Kerkelijk
Bureau via e-mail rgu@geertekerk.nl.
Of u kunt contact opnemen met Judith
Fournier via e-mail judithmoesman@gmail.com
of telefonisch: 0343 - 491578
/ 06 - 45047817.